

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-49/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Bundespatentgericht): Heidelberg Bauchemie GmbH ⁽¹⁾

(„Ochranné známky — Sbližování právních předpisů — Směrnice 89/104/EHS — Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku — Kombinace barev — Barvy modrá a žlutá pro určité stavební výrobky“)

(2004/C 201/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude vyhlášen ve „Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-49/02, jejímž předmětem je žádost zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Bundespatentgericht (Německo) a směřující k získání, v žalobě podané tomuto soudu Heidelberg Bauchemie GmbH, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a R. Schintgen a N. Colneric, soudci, generální advokát: P. Léger, tajemník: H. von Holstein, zástupce tajemníka, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Barvy nebo kombinace barev označené abstraktním způsobem a bez obrysu v přihlášce k zápisu a jejichž odstíny jsou pojmenovány odkazem na vzorek barvy a upřesněny podle mezinárodně uznávané klasifikace barev mohou tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, pokud:

- je prokázáno, že v celkové souvislosti, ve které jsou použity, tyto barvy nebo kombinace barev skutečně představují označení, a
- přihláška k zápisu obsahuje systematické uspořádání, které přirazuje dotčené barvy předem určeným a jednotným způsobem.

I pokud kombinace barev splňuje požadavky na to, aby mohla tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 uvedené směrnice, je ještě třeba, aby orgán příslušný k zápisu posoudil, zda požadovaná kombinace splňuje ostatní požadavky stanovené zejména v článku 3 směrnice, aby byla zapsána jako ochranná známka pro výrobky nebo služby podniku, který ji přihlásil k zápisu. Při tomto posouzení musí být vzaty v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo užíváno označení, které se přihlašuje k zápisu jako ochranná známka. Při tomto posouzení musí být vzat v úvahu také veřejný zájem, aby nedošlo k nepatřičnému omezení použitelnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které se požaduje zápis.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 131, 1.6.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-119/02, Komise Evropských společenství proti Řecké republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinností státem — Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 2 směrnice 91/271/EHS — Vypouštění městských odpadních vod do citlivé oblasti — Neexistence stokové soustavy — Neexistence čištění podle požadavků přísnějších než sekundární čištění podle článku 4 uvedené směrnice)

(2004/C 201/04)

(Jednací jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 119/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti Řecké republice (zmocněnec: E. Skandalou), jejímž předmětem je určení, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy na základě čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991, o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40), ve znění směrnice Komise 98/15/ES

ze dne 27. února 1998 (Úř. věst. L 67, s. 29), tím, že nepřijala opatření nezbytná pro vybudování stokové soustavy městských odpadních vod z regionu Thriasio Pedio, a tím, že nepodrobila městské odpadní vody z uvedeného regionu před jejich vypouštěním do „citlivé oblasti“ zálivu Éleusis požadavkům čištění přísnějším než sekundární čištění, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, J. P. Puissochet a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy na základě čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991, o čištění městských odpadních vod, ve znění směrnice Komise 98/15 ES ze dne 27. února 1998, tím, že nepřijala opatření nezbytná pro zavedení stokové soustavy pro městské odpadní vody z regionu Thriasio Pedio, a tím, že nepodrobila městské odpadní vody z uvedeného regionu před jejich vypouštěním do „citlivé oblasti“ zálivu Éleusis požadavkům čištění přísnějším než sekundární čištění.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 131, 1.6.2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-212/02: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS — Nedostatečné provedení — Povinnost stanovit v právních předpisech týkajících se zadávání veřejných zakázek řízení, v němž by všichni neúspěšní uchazeči o veřejnou zakázku mohli dosáhnout zrušení rozhodnutí zadávajícího zakázku)

(2004/C 201/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-212/02, Komise Evropských společenství, (zmocněnec: M. Nolin, ve spolupráci s R. Ronigerem) proti Rakouské

republiky (zmocněnec: C. Pesendorfer a M. Fruhmann), jejímž předmětem je určení, že jelikož Landesvergabegesetze (zemské zákony týkající se zadávání veřejných zakázek) spolkových zemí Salcbursko, Štýrsko, Dolní Rakousko a Korintsko nestanoví ve všech případech přezkumné řízení, v němž by neúspěšný uchazeč o veřejnou zakázku mohl dosáhnout zrušení rozhodnutí o zadání zakázky, nesplnila Rakouská republika povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, s. 33) a ze směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy zadávání veřejných zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, s. 14), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda, J.-P. Puissochet (zpravodaj), R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, tajemník: R. Grass, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Jelikož Landesvergabegesetze (zemské zákony týkající se zadávání veřejných zakázek) spolkových zemí Salcbursko, Štýrsko, Dolní Rakousko a Korintsko nestanoví ve všech případech přezkumné řízení, v němž by neúspěšný uchazeč o veřejnou zakázku mohl dosáhnout zrušení rozhodnutí o zadání zakázky, nesplnila Rakouská republika povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce a ze směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy zadávání veřejných zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 180, 27.7.2002.